

A szerkesztő lakása:

Rimaszombat, Főter. Ide intézendő a lap szellemi részét érdeklő minden közlemény és levelezés

Bélyegtelen levelet nem fogadunk el.

Keziratot nem adunk vissza.

Az előfizetés díja.

Egész évre 8 korona
Fél évre 4 korona
Negyedévre 2 korona

Tanítóknak egész évre 4 kor.
fél évre 2 kor.
Egyes szám ára 20 fillér.

GÖMÖR-KISHONT.

VEGYES TARTALMU HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN CSÜTÖRTÖKÖN.

Kiadó hivatal:

Rimaszombat, Pokorági-utca
1. szám a. a. könyvnyomdában.
— Ide intézendők a kiadóhivatalt illető előfizetés, hirdetés, nyilttér és egyéb felszólalások.

A hirdetés díja

Egy háromhasábos petitsor térfogata 12 fillér.
Bélyegdí; minden beiktatás után 60 fillér.

Nyilttér:

Egy sor 40 fillér.

Előfizetést elfogad a Gömör-Kishont kiadóhivatala, nemkülönben minden hazai postahivatal, az előfizetés legzélszerűbben posta-utalvány útján eszközölhető. — **Hirdetést** csak a kiadóhivatal vesz fel.

Magasabb szempontok.

Igen helyes és immár időszerű is volt utját állani annak a törekvésnek, hogy Magyarországnak minden kincse, érdekessége Budapestre gyűjtessék egybe. E törekvés a mily egyoldalulag, aránytalanul nagygyá emelte volna Budapestet, ép oly káros hatású lett volna a vidékekre, melyek társadalmi és kulturális fejlődés tekintetében a világvárosias fő- és székváros mellett a közönséges tanyák színvonalára süllyedtek volna alá.

Mert, ha a nagy Budapest-barátok törekvéseinek utját nem állják, nemsokára megértük volna, hogy még az aggteleki barlangot is Budapestre akarták volna szállítani.

Ujabb időben — felismerve az irányzatban rejlő károkat — a magyar sajtónak egy igen tekintélyes része, dicséretes liberalizmussal és jóindulattal foglalt állást azon elv mellett, hogy a vidékeken is kulturális központokat kell teremteni, s nem kell ezektől elvonni mindent, s legfőképpen nem semmit abból, a mi valamely vidék specialis termelését, történelmének marandó becsü emlékét, vagy kulturális emelkedésének jelentékeny tényezőjét képezheti.

Igaz, hogy ez kissé hátrányos is, mert így az egyes vidékek egészen a saját emberségükre, erejükre vannak utalva, s az erők ily szétforgácsolása — különösen országos jelentőségű alkotásoknál — megnehezíti az arányosan gyors haladást. Mert arra hiába számítunk, hogy Budapestnek óriási szellemi és anyagi tőkéje valami nagy segítségünkre siet a vidéki alkotások létesítésénél! Erre még nem volt példa. Az állampénztár temérdek antichambrizálás után ide-oda

lök egy-egy kis segítséget, de azt bizvást elmondhatjuk, hogy a vidék, „a jó vidék“ önmagának köszönheti jóformán mindazt, a mije van. Ez alkotásoknak forrása a józan hazafiasság és becsületes lelkesedés a szép, nemes és igaz iránt.

Gömörmegyében a társadalmi és kulturális haladás zászlóvivőjeül minden okvetlen a vármegye bizottsági testületét s szűkebbre szabva, annak vezérferfiat kell tekintenünk. Ezen intézmény, mely nemesak legrégibb és legnagyobb, de tényleg (a miben hatalmának titka van) a legmagyarabb is, talán az egyetlen összes országos intézményeink között, a mely a magyar hazafiasság kötelességeit a legválságosabb, legkritikusabb időkben is, a magyar szív megtéveszthetetlen ösztönével mindig fel tudta ismerni. Ezt valljuk a történelem tanulságaiból mi, a kik alkalomadtán nem szoktunk megijedni attól sem, hogy a megyének apró hibáit is megrovogassuk.

S ezért esnek rosszul, ha most, a midőn állami fennállásunk ezredéves fordulójának megünnepléséről lesz szó, a megyét, ezt a nagy magyar intézményt, a mozzanatok megállapításánál nem a tiszta hazafiasság magasabb szempontjai, hanem valamely kicsinyes okok és érdekek vezérelnek elhatározásaiban. Az a vázat, melyet a megye kitünő alispánja a millenárius ünnepélyek emlékeztetésére s marandó értékűvé tételére nézve a legközelebb lefolyt megyebizottsági közgyűlésen előterjesztett, — részleteiben is kidolgozva, szerintünk teljesen megfelelne az ünnep rendeltetésének. Egy huszonötezer forintos alapítvánnyal a megyei magyar köznevelődési egyesület azonnal hivatásának magaslatára emeltetnék; — egy másik huszonötezer

forintos alapítvánnyal megalkotható lenne a megyei múzeum, melyben Gömörmegye őstermelése, ethnographiája történelme, ipara, irodalmi és képzőművészeti emlékei s kincsei gyűjtetnének egybe s tételnének alapjává a megye kincses házának. S végre egy tizezer forintos adománnyal a megye legnagyobb költőjének Tompa Mihálynak szobra lenne felállítható, mert ezzel fel volna hiva a többi testület is, hogy az e célra szánt nagylelkűségét kimerítse.

Valóban, az ezredik évforduló nemesebb alakban alig lenne megünneplhető. De van egy másik kérdés is, melyre nézve mi talán új hangot hallatunk, de véleményünk kimondását ez nem akadályozhatja. Épen az, a mit e cikk elején említettünk, hogy a kulturális alkotásokat okosan meg kell osztani, s lehetőleg figyelni arra, hogy melyik vidéknek mi szolgálja leginkább emelkedésére.

Mi a millenárius emlékeket úgy osztanók meg, hogy a megyei köznevelődési egyesület *állandó* székhelyéül Nagyrőczét tennők, — a megyei múzeumot Dobsinára állítanók fel, a Tompa Mihály szobrot pedig Rimaszombatban. Ugy hisszük, nem mondhatja e tervre senki, hogy sovinstától származik. Kivételével Gömörmegyének mind e három fontos pozíciója a magyar kultúra egy-egy emporiumává válnék, s e mellett mindenik *azt* kapná meg, a mire helyi viszonyainál fogva legnagyobb szüksége van s a mi leginkább megilleti.

Nagy-Rőczén az egész vidék magyarosodására nézve jelentékeny befolyást gyakorolna a köznevelődési egyesületi központ; Dobsina világhírű jégbarlangja mellett a megyei múzeum egy kiégszítést képezne, melyből a világ minden turis-

TÁRCSA.

Emeleti lakók.

(Vége.)

Irta: Jánossy Gyula.

— Majd ha fagy! felel a szép asszony, nézzen felkém ide a kosaramba, ezeket 12 krjával vettem. Amott meg két fiatal házasszonyka cseveg vigan egymással. Szinte ide hallatszik, amint mosolygó boldog arccal beszélgetnek egymással. Lásd édes Emmikém! szól az egyik az én Lajkóm minden este 8 órákor már otthon van s oly jó hozzám, hogy még a gondolatomat is igyekszik eltávolítani. Oly boldog vagyok, s tiszta szívemből kívánom a leányoknak, hogy mielőbb férjhez menjenek. Erre a másikra került a sor, kinek szerelemtől ragyogó arca árulója lett boldog házias életének. Jaj! Bellám, áldom azt a pillanatot, midőn menyegződön az én Sándorommal megismerkedtem. Oly áldott jó lélek s oly előzékeny hozzám, hogy igazán boldog vagyok.

Ezzel elválva egymástól, mint a párját kereső galambok repültek haza, a boldogság otthonába, csendes fészékbe. Szemeimmel kísértem a lebegő rózsás alakokat addig, a meddig csak lehetett s önkénytelenül ábrándozni kezdtem egy hasonló boldogságról, melynek elérhetésére most már minden lehetőséget megkísérlni eltökéltem magamat. Megházasodom, kiválasztok magamnak egy olyan feleséget, ki a szerelem igazi melegével vonzóvá hozzám, boldogsággal aranyozza be életemet. Amint így ábrándozom, édes álmodozásom közepette egy lebegő női alakot pillantok meg egyenesen házunk felé közeledve. Kis kosárka volt a karján, arca vonásait nem vehettem ki tisztán, mert ernyőjét a nap sugarai ellen védekezve, mélyen feje fölé tartotta. Karesu, junói termete s mozdulatának elragadó bája azonban sejtették velem, hogy egy földre szállt angyal lebeg felém. A kapu alján hirtelen eltűnni láttam. Kétségen kívül áll tehát, hogy ezzel a tüneményeszerű lényvel egy fedél alatt lakom. S gyors elhatározással a házmesteri szoba felé siettem azaz a szándékkal, hogy megtudjam, ki lehet az én szép ismeretlenem. — Sietségemben majdnem beléütdöttem, ő ugyanis épen abban a pillanatban jött fel a lépcsőkön, ez okozta azután, hogy majdnem karambolla végződött első találkozásunk. Ezen meggondolatlanágnak köszönhetem azonban, hogy vele mindjárt ott megismerkedhettem. Zavarában ugyanis elejtette napernyőjét, melyet én udvariasan felemelve átnyújtottam neki s egyszerűsággal bemutatkoztam. A szűzies pír, mely szép arcát lángba borította, valami kimondhatatlan bájút kölcsönözött egész lényének. Lány, kellemes, csengő hangon köszönt meg előzékeny-

ségemet s mintegy tündérszép álomkép hirtelen eltűnt szemeim elől. Egészen ismeretlen érzelmek árjának édes terbe alatt majd összeroskadva néztem a szép leány után. kihez hasonlót még nem láttam életemben.

Majd magamhoz térve imádatszerű bálmatomból, lemeptem a házmesterhez s megkérdeztem őt, ki az a szép leány, ki csak az imént haladt fel a lépcsőkön. Hát tekintetes ur nem ismeri, volt a felelet. Hisz már vagy két éve, hogy itt lakik a házban, öreg, beteges apjával.

Különben a fiatal ur még csak egy hónapja, hogy házunkba lakik s így alig volt alkalma még a házbelleikkel megismerkedni. Apja nyugalmazott bányatiszt s a kis nyugdíjából éldegélnek, mely azonban úgy látszik, nem elég fenntartásuk költségeire, mert a leány egész éjjeleken át folyton varr s két keze munkájával igyekszik a háztartásban az egysúlyt helyre állítani. Ő szegény apjának igazi nemője, maga vezeti egyedül az egész háztartást, maga főz s egész odaadással ápolja a napról-napra rosszabbul levő beteg apját. Csodás tisztelettel vegyes érzelmekkel hallgattam az öreg házmester beszédét s eltökéltem magam, hogy megismerkedem a családdal. S megjelent előttem nemes alakja, az önfeláldozó gyermeki szeretet ezen igaz, gyöngye, a női ideál eme oltárképe. S láttam őt, a mint ragyogó égboltszínű szemeivel rám tekintye, arcát a szűzies pír lángja csapta meg. Nem volt nyugtom addig, míg vele közelebről nem ismerkedtem meg, a mi elvégre is csupa véletlenségből sikerült nekem.

Egy reggel láttam, hogy a leány kísért szemekkel siet ki a piacra. Valami baj történt náluk, vagy talán épen az apja rosszabbul lett, gondoltam magamban. Ily gondolatokkal elfoglalva s egy különös előérzet által ösztönözve egyenesen lakosztályuk felé irányoztam lépéseimét. A mint közvetlenül lakásuk előtt haladok el, egyszerre tompa zuhanás, rá fájdalmas jankiáltás panaszos hangjai ütötték meg fületem. Habozás nélkül nyitottam be lakásukba s ott láttam öreg apját az ágy mellett a földön elterve. Azonnal mellette termettem s gyöngéden felemeltem ágyába fektettem őt. Szegény, úgy látszik felakart kelni, de a gyengeség annyira erőt vett rajta, hogy mindjárt ott az ágy előtt összeesett. Feleszmélve aléltás-gából, merően néztem rá. Bizonyos voltam abban, leg-alább ráam vetett fűrkésző tekintete elárulta, hogy kilétem felett töprenkedik. Megmondtam neki nevemet s azt is, hogy egy fedél alatt lakunk s hogy csak a véletlennek köszönhetem, hogy kritikus helyzetében segítségére lehettem. A benső meghatótsággal s a részvét, melyet a szegény öreg iránt éreztem, jó benyomást okozhatott benne, mert megfogva kezemet köszönetet mondott iránta tanusított jóindulatomért. Majd egy nagyot sóhajtván leánya nevét ejtette ki. Ugy látszik, aggódní kezdett hosszabb

kimaradása miatt. Szegény leányom, szözlött lassu csendes hangon mintegy magához, egész nap dolgozik, éjjeleket virraszt betegágyam mellett, tönkre teszi egészségét s ennek mind én vagyok az oka. Oh miért is élek már! Szavai fuldokló zokogásban veszték el s könnyei záporoként omlottak összeaszott arcára. Rajtam is a meghatótság annyira erőt vett, hogy alig voltam képes szóhoz jutni. Összeszedve magamat vigasztalni kezdtem őt. Bizzék kedves Kepés ur az isteni gondviselésben, szóltam hozzá, annak az önfeláldozó ápolásnak, melyben kedves leánya részesíti, lehetetlen, hogy ne az ön helyreállt egészsége legyen a jutalma. Ön meggyógyul Kepés ur, s leányát még igen boldognak fogja látni. Tagadólag rázta erre az öreg ősz fejét. Nem, az én napjaim már meg vannak számlálva, a harmincz évi bányaszolgálat tönkre tette egészségemet. Csak előbb volna vége már, nem tudom nézni a szegény leányt erejét messze túlhaladó folytonos munkában. Nagyon is meglátszik rajta, hogy a sok éjjelzés ártalmára van, hiába kérem őt, hogy hagyjon engem magamra s pihenje ki magát, nem hallgat s ott virraszt ágyam mellett.

De hol lehet olyan soká, doktorért küldtem őt, mert az éjjel hirtelen rosszabbul lettem. Alig ejté ki ezeket a szavakat, kinyílt az ajtó s belépett Vera, egyenesen apja ágyához sietett, úgy hogy engem észre sem vett.

Édes apám! a doktor bácsi nemsokára itt lesz s e közben szeibeiből holmi apróságot rakosgatott ki. Kissé oldalt fordulva észrevettem engem is akkor, a midőn épen a félig nyitva hagyott ajtón eltávozni készültem. Látásomra arcát lángpír öntötte el s zavartan nézett hol apjára, hol rám. Mire én a helyzet komolyságához illően, röviden elmondtam az előzményeket, melyek itteni megjelenésemnek talajdonképeni okai voltak. Igen, kedves leányom, szólt az öreg gyenge csendes hangon, ha ez a fiatal ember idejekorán nem jön segítségemre, úgy menthetlenül el vagyok veszve. Egy felejtethetlen meleg pillantás volt a leány köszönete, mely nekem azonban hangzatos frázisokkal tarkított hálakifejezésnél jobban esett. Te leányom, még alig ismered ezen derék fiatal embert. Itt lakik a házban, neve Varsányi Béla. Mi már ismerjük egymást Kepés ur, feleltem én. Egy véletlen szerenésének köszönhetem egyedül, hogy a kisasszonnyal megismerkedhettem. Erre elbeszéltem neki véletlen találkozásunk ismeretségünk napján. Oly hirtelen jött elem Varsányi ur a mondott napon, szólt a leány bájos zavarral, hogy meglepetésben elejtettem kezemből napernyőmet. Talán csak nem ijedt meg tőlem kisasszony kérdém őt? Oh nem Varsányi ur! de nagyon el voltam valamibe mélyedve akkor s az okozta meglepetésemet.

Az öreg Kepés arcán ezen párbeszédre a jóleső

másrészt pedig családi hagyományainál és lelki műveltségénél fogva a magyar nemzet minden nagy fia iránt igaz tisztelettel viseltetik s így minden biznnyal maga is szívből megkönyezte és meggyászolta Kossuth Lajost. Az eset maga annyiból áll, hogy a pénzt a napi zárlat után vitték a postára, a mikor csak a naplók meghamisításával lehetne újabb felvételt eszközölni. A pénz feladója pedig — Csizy Miklós ottani ref. tanító — sietett eldieskedni a szenzációs hírel, hogy a Kossuth-szoborra gyűlt pénz felvételét megtagadta a simonyi postamester. A méltatlanul meghurcolt nőnek elégtételt szolgáltatott már Simonyi község derék lakosai, kik tömegesen írták alá a nyilatkozatot, hogy öv. Osváth Istvánné hivatalos működése iránt a legnagyobb elismeréssel viseltetnek; — elégtételt szolgáltatunk mi is, kik e dologban is a megyei közönség legjobbainak véleményét képviseljük, kijelentvén, hogy az ő tiszteletreméltó élete, ártatlan gyermekének sorsa iránt őszinte részvételt viseltetünk; tudjuk, hogy azon csekély jövedelmű állást is azért foglalta el, hogy gyermekét tisztelen nevelhesse, s felejtethetlen derék férje korai sirján gyöngéd szeretettel ápolja az igaz hitves kegyelet virágait, és ne féljen, e megye minden jóra való emberének támogatására bizton is számíthat. Méltó felháborodással kérdezzük azonban a ref. egyházmegye vezérlelő főbíráját azt, hogy összeegyeztethetőnek tartják-e a tanító — mint az egyházi testület tagjának — hivatásával azt, hogy valami indokolhatatlan személyes gyűlölködésből ily csunya módon és ok nélkül meghurcolja azt a nőt, ki az egész egyházi testület tiszteletét bírja, és a kinek férje, családja iránt az egyházmegye egyeteme bizonyos erkölcsi kötelezettséggel tartozik? Ennyit a szegény, ártatlanul megtámadott nő érdekében kötelességünknek tartottunk elmondani s kérdéseinkre várjuk az egyházmegye választát.

Nyilatkozat. Közlés végett vettük a következő sorokat: „Tekintetes Szerkesztő ur! A „Gömör“ ez. lap f. évi 16-ik számában „Helyreigazítás“ cziműen a „Hírek“ rovatában egy rövid közlemény jelent meg, mely a simonyi levelező ellenem intézett méltatlan gyanúsításának s az ezek után alakulható közvéleménynek kívánta útját állani. Miután azonban a helyreigazító sorok esonka alakban közöltettek, kénytelen vagyok feltenni, hogy a „Gömör“ szerkesztője, a ki nem adott részt, azért dobta kosárba, mert azt magára nézve esiklandósna találta. Erre különben el voltam készülve s ép azért megtudtam magyarázni magamnak a t. Szerkesztőség eljárását, de ha nem közölte volna is közleményemet eredeti alakjában, annyit mindenesetre megvártam volna a t. Szerkesztőség lovagiasságától, hogy azt a minősíthetlen commentárt, mit a simonyi levelező világgá röpitett kaesája kapcsán rám kent, lesz bátorsága visszavonni. Ezt vártam, ezt kértem tőle s miután hiába vártam és hiába kértem, kénytelen vagyok meggyónni magamnak, hogy a „Gömör“ t. Szerkesztőségének lovagiassága felől alkotott jó véleményem nem volt egyéb híű ábrándnál. — Simonyi, 1894. ápril 17. Özevgy Osváth Istvánné, nő-postamester.”

Kossuth gyászünnep a főgymnáziumban. A rimaszombati egyesült prof. főgymnázium által 1894. április hó 20-án délelőtt 10 órakor a tornacsarnokban rendezendő Kossuth Lajos-gyászünnepély programja: 1. „Hymnus.“ Éneklő az ifjúsági énekkar. 2. „Kossuth-diadalutja.“ költemény Pósa Lajostól. Szavalja Hnbay Béla VIII. oszt. tanuló. 3. „Emlébeszéd.“ Tartja Szathmáry József főgymn. tanár. 4. „Kossuth Lajos.“ költemény Szász Gerőtől. Szavalja Törköly József VI. oszt. tanuló. 5. „A száműzött bucsuja.“ Éneklő az ifjúsági énekkar.

Kinevezés. A Cseh István halálával a rimaszombati körvényszéknél megüresedett telekkönyvezetői állásra az igazságügyminiszter Vályi Albertet, a roznnyói járásbírószárgalmal segédtelökkönyvezetőjét nevezte ki.

Ethalatozás. Vojnár József nagyrőcei rom. kath. plébános folyó évi április hó 12-én életének 40-ik évében meghalt. Hült tetemei f. hó 15-én helyeztetek örök nyugalomra. Megboldogult elhunytával ugy az egyházat mint a tanügyet pótolhatatlan veszteség érte. A nagyrőcei községi polgári iskolásköz, melynek a megboldogult életében tevékeny tagja volt, e gyászbeszéd alkalmából külön gyászjelentést adott ki.

A fiúmei kirándulás. Köztudomásu, hogy a pünkösdi ünnepek alkalmával dalárdánk Fiuméba rándul, hogy az országos dalárversenyen részt vegyen. E kirándulásban a dalárdának 5 tiszviselője és 25 rendes működő tagja vesz részt, kikhez a pártoló tagok sorából negyvenen csatlakoztak, ez utóbbiak között 16 nő. Így dalárdánk összesen 70 taggal lesz képviselve Fiumában. A kedvezmény, melyet minden tag igénybe vehet: 1. magasabb osztályú fél jeggyel a következő osztályon utazhat oda és vissza. 2. Fiumében mindenki megfelelő szállást kap. Nem lesz érdektelen egy hozzávetőleges számítást közölnünk a költségekre vonatkozólag: P1: a ki III. osztályon utazik: fél-másodosztályú jegyének ára Budapestig személyvonaton 2 frt 40, innen Fiuméig 3 frt 50, összesen 5 frt 90, oda vissza 11 frt 80 kr. Napi ellátását közepes igények mellett fedezheti 2 frt 50 krral, a távollét tartamát hat napra számítva, elkölt 15 frtot. Így egy szerényebb igényű utas néhány forint eszetőleges kiadás figyelembe vételével 32—35 forinttal részt vehet a minden tekintetben élvezetesnek ígérkező és tanulságos kirándulásban. E számítás igen természetesen csak azoknak nyújt tájékozást kik sem sokat költeni, sem hosszabb időzni, sem az ugyanakkor rendezendő távolabbi kirándulásokban (Trieszt-Velence) résztvenni nem óhajt. Ezek mellett a kirándulásban résztvevő tagok számára közöljük a következőket: A társaság férfi tagjai egyforma külső jelvényekkel fognak megjelenni; erre vonatkozólag a dalárda választmánya már megállapodott: egyforma kalapok s a város színeit képviselő tollak Balázs József kalapszámra rendelhetők (1 forint 40 kr.), — a megrendelések mielőbb eszközözendők, a mennyiben a kalapok tömeges elkészítése hosszabb időt vesz igénybe. — A kedvezményes jegyek csak személyvonatokra érvényesek; Budapestről külön vonatok szállítják el a résztvevőket s a visszatérés egy hónapon belül szintén személyvonatokon történhetik. A vendégek legnagyobb része Fiumében szállást a hajókon kap. A dalárverseny programja hivatalosan három napi ünnepséget foglal magában; a megérkezés napján előbb gyülekezés lesz az Adamich-téren, aztán ismerkedési estély; másnap díszhangverseny s a fiúmei dalárda zászló szentelési ünnepélye, harmadnapon a dalárdák versenye, melyben 31 hazai dalárda vesz részt. Fiume város ven-

dégeinek szórakoztatásáról minden módon gondoskodni fog: az összes dalárdák tagjai közül százat megvendéget s a harmadik nap estéjén — kedvező idő esetén — a magnézium fényvel kivilágított Adrián összes vendégeit meghajókatíztatja. E kirándulással kapcsolatban könnyű szerrel meglátogatható a világhírű tengeri fürdő és klimatikus gyógyhely Abbazia is, mely alig egy pár kilométernyire esik Fiumétől, továbbá egy kis áldozattal Velence is, hova körülbelül 22 óra alatt lehet áthajózni. Útba lehet ejteni Triesztet és Miramarét ugy, hogy szerényebb igények mellett e társas kirándulásokkal együtt az egész ut Rimaszombattól Velenceig alig üti meg a száz forintot.

Egy magvas level. Ezen czim alatt a „Sárospataki Lapok“ közli a következő sorokat: A sárospataki főiskola mostani közigazgatójához, Mitrovics Gyulához, Rimaszombalól érkezett ápril 11. kelettel s így hangzik: Kedves uram Öcsém! Szíves üdvözlétem s legjobb kívánataim mellett, felhasználom nevenapját kedves alkalmul a sárospataki főiskola iránt híven megőrzött hálám s kegyeletem adójának némi törlesztésére s a theologiai tanárok nyugdíjtökéjéhez ide zárva küldök 50 frtot. Legyen ezen theologiai tanári karnak Uram-Öcsém még igen sok éven át egyik disze s a főiskolának egyik erős oszlopa, engemet pedig tartson meg továbbra is megtisztelő barátságában. Szerető bátyja Baksa István tanár.”

Egy munkás, hasznos élet gyászos végét jelenti, egy gyászos papír, melyet Rozsnyóról kaptunk, tudatva benne, hogy a jóhírű Kovács-féle nyomda derék üzletvezetője korai sirjába szállt. A szomorú esetről szóló jelentés a következő: „Mély fájdalommal jelenti a rozsnyói nyomdaszemélyzet a legjobb üzletvezetőjének Kilyén László urnak folyó hó 16-án d. e. 9 órakor életének 33-ik évében történt gyászos elhunytát. A megboldogult hült tetemei folyó hó 18-án d. u. 4 órakor fognak a helyi hitvégyház szertartása szerint örök nyugalomra helyeztetni. Rozsnyón, 1894. április 16-án. Áldás és béke emlékére!”

Új népdalok. Dalárdánk derék karmestere Váry János néhány esinos magyar népdalt írt, melyek az „Ap-lló“ czimű zene-folyóiratban, Dr. Szabó Samunak, a dalárda érdemes elnökének ajánlva, a mult napokban jelentek meg. A sikerült fülbemászó dallamok annyira megnyerték a működő tagok tetszését, hogy azonnal megtanulták s minden valószínűség szerint a legközelebbi dalestélyen előadják.

Dobsina Kossuthért. A nagy ember halála, melynek e határrészmásán, melynek az elhunyt diszpolgára is volt, mély részvételt keltett. A temetésig az összes iskolák szüneteltek. A város legszebb terét Kossuth-térnek nevezték el. A temetés napján gyászisteni tisztelet volt az ev. templomban, melyen Weisz lelkész mondott gyászbeszédet és a helybeli dalárda énekelte. A budapesti temetésen pedig Dobsina város 6 taggal képviseltette magát.

Műkedvelői előadás. Május 2-án dalárdánk fiúmei költségeinek fedezésére műkedvelői előadás lesz. A helybeli díjnok segélyt egyesület műkedvelő társulata a dalárda választmányának megkeresésére szíves örömmel vállalta magára az előadás rendezését. Szinre kerül Muráinak „Huszár szerelem“ czimű két felvonásos vígjátéka, melyben a díjnokok műkedvelő társulatának kipróbált jeles erői, bizonyára kellemesen fognak szórakoztatni a közönséget. A két felvonás között a dalárda fog énekelni, ez alkalommal fogja előadni azt a versenydarabot is, melylyel a babér ényeréséért 31 dalárdával Fiumében nemes pábját vivand.

Kitüntetés. Az országos XI. tenyészállatvásáron, — melyet Betlen András gr. miniszter személyesen nyitott meg f. hó 12-én — Susztek József helybeli mészáros mester polgártársunk ismét első díjat nyert fehér coehin tenyésztyukjaival. A derék tenyészítő sikerei ezzel ismét szaporodtak s jőnevű baromfi-telepét ajánljuk az közönség figyelmébe.

Kossuth szobrára. Bornemisza László alispán személyesen is gyűjtést indított, s eddigéle az ő ivén a következő aláírások történtek: Hámos László 20 forint, Bornemisza László 10 frt, Török Bálint 10 frt, Lukács Géza 5 frt, Dr. Fornét Gyula 5 frt, Polgáry Károly 5 frt, Abonyi Pál 5 frt, Juraskó Jakab 5 frt, Máriássy Andor 5 frt, Hevessy Bertalan 5 frt, Dr. Hányi Győző 2 forint, Marton János 5 forint, Szelezky Árpád 5 frt, Máriássy László 5 frt, Ragályi Géza 5 frt, Széplaky Lajos 5 frt, Szakall Vince 2 frt, Szentmiklóssy Gyula 2 frt, Pongrácz Pál 1 frt, Chlebovics József 1 frt, Vályi Kálmán 1 frt, Kubinyi Ferenc 1 frt, Istók József 1 frt, Lubik Károly 50 kr., Zubó Kálmán 20 kr., Teichner Antal 30 kr.

Sulyos csapás. Az apró-szentek menyei kara ismét szaporodott egy esepi ártatlansággal. Uthy Antal helybeli rom. kath. kántor-tanító alig éves fiaeskája, a kis Pista torokbajban f. hó 15-én meghalt. A mélyen sujtott szülők iránt, kiket az elmúlt esztendőben hasonló csapás kis leánykájuk elvesztésével ért, városunkban nagy a részvét.

Színészét. Ifj. Károlyi Alajos jól szervezett társulata folyó hó 16-án Rimaszombatba érkezett s előadásainak sorát folyó hó 17-én a „Ripp van Winkle“ czimű esinos operette-vel meg is kezdte. A társulat elég jó erőkből van összeállítva, s a játék művészi niveauját nagyon emeli Veres Sándor és neje Molnár Erzsi, a m. kir. operaház tagjainak közreműködése, kik egész szünetdejük alatt ezen társulat kötelekéhez fognak tartozni.

Meghívó a nyustyai kisedővő alapjára a líker tiszti kaszinó termében folyó évi május hó 5-én táncmulatsággal egybekötött hangversenyre. Kezdeté 8 órakor. Beléti-díj: személyjegye 2 frt, családjegy 4 frt. Felülfizetések köszönettel fogadtnak s hirlapilag nyugtáztatnak. Jegyek előre válthatók Dr. Bleier Leo urnál Nyustyan, tisztelettel a rendezőség. — A hangverseny műsora: 1. „Magyar ábrád“ b. Székely Imrétől, zongorán előadja: Sefesik Ipolyné urnó; — 2. „Magyar népdalok“ zongorán előadja: Glósz Aranka k. a. — 3. „La Serenata“ Bragától. Ének és hegdűre, zongora kísérettel előadja: Dr. Sailer Károlyné urnó, Fáy Lenke k. a. és Dr. Sailer Károly ur. — 4. „Palóc imitációk“ előadja: Komorócsy Miklós ur. — 5. „Dalok“ Bohus Károlytól, éneklő: Szmik Gábor ur, zongorán kíséri: Ulicsny Eugénia k. a. — 6. „Magyar népdalok“ tilinkón, zenekari kísérettel előadja: Dessewffy Gizella k. a. — 7. „Rákóczy-induló“ 4 kézre zongorán előadja: Ulicsny Eugénia k. a. és Szmik Gábor ur.

Meghívó. A rozsnyói egyházmegye „várgede-kishonti espherességek tanítói köre, f. évi május 17-én, dél-

előtt 9 órakor tartja meg Várgeden az iskola helyiségében tavaszi közgyűlést, melyre a kör t. tagjai és a tanügybarátai szíves tisztelettel meghívotnak. Tárgyai: 1. 9 órakor isteni tisztelet. 2. Elnöki megnyitó. 3. Gyakorlati tanítás. 4. Az évi dolgozatok beszéde s a bírálók kijelölése. 5. A mult évi jegyzőkönyv felolvasása és hitelesítése. 6. A központi elnökség átirata, ennek kapcsán az alapszabályok módosítása. 7. Tagsági díjak beszéde. 8. Indítványok. — Rimaszombat, 1894. ápril hó 18. — Uthy Antal, járásköri elnök.

Vettük a következő gyászjelentéseket: „Mikola György sajo-gömöri evang. lelkész saját és gyermekei nevében mély fájdalommal jelentő felejtethetlen neje néhai Szabó Klárának ernyedetlen munkás élete 59-ik, boldog házasságának 40-ik évében hosszas szenvedés után bekövetkezett halálát. Hült tetemei folyó hó 12-én d. u. 3 órakor fognak az ágostai evang. szertartás szerint a sajo-gömöri sirkertben örök nyugalomra tétetni. Sajó-Gömör, 1894. április 10. Mikola Luiza, férje Oravetz Mihály, Gyermekük: Oravetz Ödön, Oravetz Mihály, Oravetz György, Mikola Izabella, férje Terray István, Gyermekük: Terray Gyula. Es egyetlen testvére özevgy Szarka Jánosné szül. Szabó Magdolna. A béke anyagya örökjék kiszüvetett hamvai felett!“ — „Alólirottak megtört szívet jelentik: Tótygyörki és aszói Tóth Endre köz- és váltógyővő urnak f. hó 12-én déli 12 órakor életének 77-ik évében hosszabb szenvedés történt gyászos elhunytát. A megboldogult hült tetemei folyó évi április hó 14-én délutén 3 órakor fognak az ág. ev. templomból örök nyugalomra tétetni. Nagy-Rőczen, 1894. április 12-én. Özev. Tóth Endréné szül. Lauko Mária mint neje. Tóth Kálmán és neje Martinelli Klótild, Tóth Irma és férje Niernsee József mint gyermekei. Tóth Kornélia és férje Gál Emil, Tóth Irén és férje Fries Ferenc, Niernsee Irma mint unokái. Gál Andor mint dedunoka. Áldás és béke poraira!“

Tanítói fizetések szabályozása. Lapunk egyik számában megemlítettük, hogy a tanítói fizetések rendezése tárgyában alkotott XXVI-ik t. cz. legközelebb a végrehajtás stádiumába fog lépni. Mint értesülünk a törvény végrehajtását czélzó vallásminiszteri rendelet már kíván adva az illetékes hatóságoknak további sürgős eljárás végett. A közigazgatási bizottság folyó hó 9-én tartott ülésében, behatóan foglalkozott a kérdéses rendelettel, valamint azon módozatokkal, melyek ezen rendelet megoldását czélozzák. Tudtunkkal az egyes egyházmegyei hatóságokhoz megkeresés intézettel az iránt, hogy a 300 forton aluli tanítói állomások fizetés emelése ügyében késedelem nélkül intézkedjenek, s azon esetben, ha egyes hitközségek a tanítói fizetésnek a törvényes minimumig leendő kiegészítésére nem lenének képesek, az állam segélyét a határozatban megjelölt uton és módon igénybe venni kötelességüknek ismerjék.

Dalestély. A fiúmei utra készülő dalárda f. hó 7-én a „Rózsa“ nagytermében sikerült dalestélyt rendezett, melyen az orsz. dalárversenyre kitűzött darabokat mutatta be. — Az egyes számok közül legnagyobb hatást a Csatalad bravuros előadása keltette, melynek megismétlését a szép számu közönség zajoson követelte. Gaának olasz apróságai is igen tetszettek. Felűnt a „Falu végén kurta koresma“ kezdetű dalnak szabatos s teljesen művészi színvonalon álló előadása is; szintyú sajnáljuk, hogy dalárdánk nem ezt választotta versenydarabjának. Hatalmas szerzemény Liszt „Rajnai bordal“-a, melynek szabatos betanulása dalárdánk becsületére válik. E helyen **eg-émilitjük, hogy most szombaton este is lesz egy dalestély a „Három Rózsa“ nagy termében,** mely alkalommal a következő énekdarabokat fogja dalárdánk előadni: 1. „Dalár-szózat.“ Ábrányi Kornéltól. 2. „Jaj be szennyes...“ 3. „Dalárnapen.“ Thern Károlytól. 4. Népdalok. Váry Jánostól. 5. „Honyód takarodó.“ Erkel Ferencztől. 6. „Falu végén...“ Muschingtól. Felhívjuk az estélyre közönségünk figyelmét már csak azért is, hogy bebizonyítsuk meleg érdeklődésünket derék dalárdánk fiúmei vállalkozása iránt, melynek ugy anyagi, mint erkölcsi sikerét szívünkön kell hordoznunk.

Pótvásár. Rimaszombat, ápril hó 16-án. (Városi állatorvos tudósítása.) Az előre haladt tavaszi munkálatok és kedvező időjárás folytán oly mennyiségű felhajtás történt, hogy a mai pótvásár semmivel sem volt kisebb, mint a rendes országos állatvásár lemm szokott. — Felhajtott: szarvasmarha 2043; ló 2232; juh 2028; sertés 642; összesen: 6945. darab állat. — Adásvétel illetőleg legnagyobb forgalom a borjú vásárbán fejlődött ki, hol is a felhozatal mind el kelt. Sertések között a javított, illetve hizalt sertések, valamint a legelőre kijáró süldők iránt nyilvánult élelnek kereslet. Szarvasmarha vásárbán jobbadán a javított vágni való ökrök, kimustrált bikák és tehének találtak vevőre, míg igás ökor, tehén és tinó kevés számban vásároltatott. — Még lanyhább forgalom mutatkozott a juhoknál, hol csupán egy farka anyajuh bányostól; valamint a lovak között, hol alig, hogy egy némely paraszt ló cserélt gazdát. — A vásár általános jellemzéseként, míg egyfelől nagy felhajtást, addig másfelől kevés számu vevőt, s e miatt lanyha forgalmat — üzletelenséget — kell jeleznem — Szarvasmarha árak fokozatos esökkenést mutatnak. Igás ökrök 210—400; ökor-tinók 70—170 frtig keltek páronként. Levágásra való ökrök, bikák, tehének kilogrammonként 26—28 frt 8% levonással. Fejős tehének 60—110 frtig darabonként, Lovak árai változatlanok. Könnyebb igás-ló 100—150; nehezebb 150—180; paraszt ló 45—150 frtig darabja. — Anyajuhok bányostól egyenyretiek 11 frt 50 kr.; 14 frt 50 krig; mustra ürök 10—13 frtig páronként. — Sertések között a koczák malacostól 24—30 frton; fél — 1 1/2 éves süldők 10—25 frtig; javítottak 22—45 frtig adtak el darabonként.

Gyűjtésünk a Kossuth-szoborra. Ujában a Kossuth-szobor javára a következő adományokat vettük, a helybeli községi iskola érdemes igazgatója Törköly József urtól, és pedig:

A nevezett iskola első osztályában a következő növendékek: Bolky István 5 kr., Szentmiklóssy László 20 kr., Rónay Gyula 20 kr., Molnár Gyula 50 kr., Jakabfalvy Béla 20 kr., Rövid András 2 kr., Köhn Géza 4 kr., Huszt Ferenc 10 kr., Majoros Béla 5 kr., Bartók Lajos 2 kr., Soós Jenő 10 kr., Vido István 20 kr., Ifj. Pál Gyula 10 kr., Szalay Barna 10 kr., Pesti József 4 kr., Veres Sándor 20 kr., Szabó József 10 kr., Lovas István 2 kr., Jánosik József 5 kr., Fieher Sándor 3 kr., Friedel

Hirdetmény.

2094. sz. — A rimaszombati kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy **Radnó** község telekkönyve birtokszabályozás következtében 1869-ik évi 2579. számú igazságügyminiszteri rendelet értelmében átalakították és ezzel egyidejűleg mindazon ingatlanokra nézve, a melyekre az 1876. XXIX., az 1889. XXXVIII. és az 1891. XVI. törvény-cikkek a tényleges birtokos tulajdon jogának bejegyzését rendelik, az 1892. XXIX. törvény cikkben szabályozott eljárás a telekkönyvi bejegyzések helyesbítésével kapcsolatosan foganatosították. E czélből az átalakítási előmunkákat hitelesítése és a helyszíni eljárás a nevezett községben **1894. évi június hó 4-én** fog kezdődni; ennél fogva felhívtnak:

1. Az összes érdekelt, hogy a hitelesítési tárgyalásra személyesen vagy meghatalmazott által jelenjenek meg és az új telekkönyvi tervezet ellen netalán észrevételeiket annál bizonyosabban adják elő, mert a régi telekkönyv végleges átalakítása után, a téves átvezetésből eredhető kifogásokat jó hiszemű harmadik személyek irányában többé nem érvényesíthetik.

2. Mindazok, kik a telekkönyvekben előforduló bejegyzésekre nézve okadatolt előterjesztést kívánnak tenni, felhívtnak, hogy a kiküldött királyi törvényszéki bíró előtt a kitűzött határnapon kezdődő eljárás folyamán jelenjenek meg és az előterjesztéseiket, igazoló okiratokat mutassák fel.

3. Mindazok, a kik valamely ingatlanokhoz tulajdonjogot tartanak, de a telekkönyvi bekebelezésre alkalmas okiraik nincsenek, hogy az átírásra az 1886-ik XXIX. törvény-cikk 15-18. és az 1889. XXXVIII. t.-cz. 5. 6. 7. és 9. §-ai értelmében szükséges adatokat megszerezni iparkodjanak és azokkal igényeiket a kiküldött előtt igazolják, vagy odahassanak, hogy az átruházó telekkönyvi tulajdonos az átruházás létrejöttét a kiküldött előtt szóval is ismerje el és a tulajdonjog bekebelezésére engedélyt nyilvánítsa, mert különben jogaikat ezen az uton nem érvényesíthetik és a bélyeg és illeték elengedési kedvezménytől is elesnek.

4. Azok, kiknek javára tényleg megszünt követelésre vonatkozó zálogjog vagy megszünt egyéb jog van nyilvánkönyvileg bejegyezve, ugyancsak az ily bejegyzésekkel terhelt ingatlanok tulajdonosai, hogy a bejegyzett jognak törlését kérelmezzék, illetve, hogy a törlési engedély nyilvánítása végett a kiküldött előtt jelenjenek meg, mert ellenesetben a bélyegmentesség kedvezményétől elesnek.

Kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság.

Rimaszombat, 1894. április hó 5-én.

Aldorffer, kir. t.-széki bíró.

János 10 kr., Török László 5 kr., Veisz Andor 10 kr., Held Jenő 30 kr. Összesen: 2 frt 87 kr.

A második osztályban: Aldorffer Kornél 10 kr., Varga József 10 kr., Reisz Emil 15 kr., Remenyik László 20 kr., Frank Aladár 15 kr., Klimó Jenő 20 kr., Pavella András 5 kr., Liptai Barna 10 kr., Majomi Béla 10 kr., Szabó László 10 kr., Csoltó János 10 kr., Balázs Gyula 10 kr., Vinter Gyula 10 kr., Ambrus János 10 kr., Zsigárdy Dezső 10 kr., Uliczki István 4 kr., Groszman Miksa 5 kr., Borsos Sándor 10 kr., Szöllösi János 5 kr., Nagy Imre 20 kr. Összesen: 2 frt 19 kr.

A harmadik osztályban: Szakall Dezső 50 kr., Majoros József 9 kr., Molnár József 50 kr., Nagy András 6 kr., Bódy Barna 10 kr., Dickman Gyula 10, Grasseli Miklós 20 kr., Szabó István 10 kr., Krausz Adolf 2 kr., Telgarecz Bálint 10 kr., Fülep Kálmán 20 kr., Stehlszky Samu 5 kr., Knöfpter Károly 10 kr., Vályi Kálmán 20 kr., Kohn Béla 10 kr., Fischer Gyula 3 kr., Pólos Gyula 10, Bányay Miklós 50 kr., Baksay István 1 frt, Cseh László 10 kr., Fáy Elemér 2 frt 10 kr., Rozinay Miklós 20 kr., Karhut András 5 kr., Lenkey Gyula 2 kr., Járossy András 5 kr., Szunyay Samu 5 kr., Széplaky Lajos 10 kr., Angyal István 5 kr., Török Pál 5 kr., Seres István 5 kr., Lichtner Mór 5 kr., Bán András 5 kr., Krausz Zoltán 20 kr., Takács István 10 kr., Váry János osztály-tanító 50 kr. Összesen: 7 frt 77 kr.

IV-ik osztályban: Rády Albert 1 frt, Bernáth Géza 50 kr., Weisz Sándor 20 kr., Frank József 15 kr., Agócs Géza 10 kr., Eckstein Ignác 10 kr., Báthly Zoltán 10 kr., Weisz Miklós 10 kr., Koreny Gyula 10 kr., Jakovecz Lajos 10 kr., Thaisz Géza 10 kr., Neuman Barna 10 kr., Darnyi István 10 kr., Forster Dénes 6 kr., Zaitz Viktor 5 kr., Dantsek Aladár 10 kr., Schwarcz Jenő 5 kr., Czagány Lajos 5 kr., Hoselitz Árpád 5 kr., Szabó Andor 5 kr., Varga János 5 kr., Lieberman Salamon 5 kr., Lieberman Samu 5 kr., Törköly József ig. és oszt.-tanító 1 frt. Összesen 4 frt 31 kr.

Az ötödik és hatodik osztályban: Baeso István 10 kr., Csapó Samu 10 kr., Czagány János 10 kr., Gábor András 10 kr., Györfly Jenő 5 kr., Huppert Márton 10 kr., Karhut Pál 5 kr., Koós Ferenc 10 kr., Lenkey Lajos 2 kr., Mikló András 10 kr., Pavella Pál 5 kr., Svarecz Gyula 10 kr., Laicht Jenő 4 kr., Forberger Lajos 10 kr., Kosko Lajos 10 kr., Kupfersehid Sándor 15 kr., Róth János 5 kr., Simon János 10 kr., Banczik János 2 kr., Komlóssy László 2 kr., Krisko József 2 kr. Összesen: 1 frt 57 kr.

Összesen a hat osztályban 18 frt 71 kr.
Hozzáadva a lapunk f. évi 13-ik számában kimutatott 55 frt — kr.
Eddigi gyűjtésünk 73 frt 71 kr.

Hivatalos közlemények.

Pályázat.

463. sz. — A felügyelet alatt álló roznnyói kir. járásbírósnál üresedésbe jött segédtelekkönyvvezetői állásra a m. kir. igazságügyminiszter ur ó nagyméltóságának folyó évi ápril 9-én 1332/ime. számú rendelete folytán pályázatot hirdetek.

Felhívom mindazokat, kik 1893. IV. t.-cz. 3 §. a) pontja értelmében 700 forint fizetés és 150 frt lakpénzzel egybekötött ezen állást elnyerni óhajtják, — hogy életkorukat, — az 1883. I. t.-cz. 19. §-ában előirt minősítésüket és eddigi alkalmaztatásukat igazoló okmányokkal felszerelt kérvényeiket ezen hirdetménynek a „Budapesti Közlöny“ hivatalos lapban harmadszor közzétételétől számított két hét alatt, — az általános bírói ügyviteli szabályok 5. §-ában előirt módon hozzám annál inkább nyujtsák be, — mert a nem szabályszerű uton vagy elkésve érkező kérvények figyelembe vételni nem fognak. Rimaszombat, 1894. ápril 16-án.

Kubinyi Aladár, kir. törvényszéki elnök.

Felelős szerkesztő: Dr. KÁRMÁN ZOLTÁN.

Magán-hirdetések.

Selyem hamisítvány. Egészünk el egy mintát a venni szándékolt fekete selyemből s a hamisítás rögtön kiderül. Mert míg a valódi s jól festett selyem az elegetésnél nyomban összepödörödik és csakhamar kiálszik, maga után esékely világosbarna hamut hagyván; addig a hamisított selyem (mely zsiros színű szallós lesz és könnyen török) lassan tovább ég (mint hogy rostszáljai a festanyagtól telítetten tovább izznak) és sötét barna hamut hagy maga után, de valódi selyem módjára soha össze nem pödörödik, csak meggörbül. Ha a valódi selyem hamuját összenyomjuk, elporzik, a hamisítványé nem. **HENNEBERG G.** (es kir. udvari szállító) selyemgyára **ZÜRICHBEN**, házhoz szállítva, postabár és vámmentesen szivesen küld bárkinek is mintákat, akár egyes öltönyökre való, akár egész végeken levő valódi selyem szövetből Svájcba címzett levelekre 10 kros és levelezőlapokra 5 kros bélyeg ragasztandó.

Egy még jó karban lévő szalón garnitúra eladó. — Czim a kiadóhivatalban.

Hirdetmény.

256. sz. — Alóirt kiküldött bírósági végrehajtó ezennel közhírré teszi, hogy a nagyroczei kir. járásbírósnak 1893. évi 2428. számú végzésével **Bárdossy Pál nagyroczei lakos ügyvéd** által képviselt **ifj. Danis Márton** ratkói lakos felperesnek részére **Fischer Károly és neje Klaudivsz Clementina** gerliczei lakos alperesek ellen 300 frt tőkekövetelés és járulékaik erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás folytán alperesektől le- és felülfoglalt ingóságokra a fent idézett kir. járásbírósnak 1894. évi 285. számú végzésével az árverés elrendeltetvén, annak leendő megtartására határidőül **1894. évi április hó 27-ik** napjának d. e. 9 órája Gerliczén alperesek lakásán kitűzetik, a mikor a bíróság le- és felülfoglalt tehének, lovak, szekerek,

széna, sarju, zabszalma, házibutorok, zongora és több rendbeli ezüstnemű tárgyakból álló és 1748 frtra becsült ingóságok a legtöbbet ígérőnek készpénz fizetés mellett szükség esetén becsáron alól is eladatni fognak.

Felhívtnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez tartanak jogot s mennyiben részökre foglalás korábban eszközöltetett volna, — és az a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéseig alólirott kiküldöttnek vagy írásban beadni, avagy pedig szóval bejelenteni tartoznak.

A törvényes határidő a hirdetménynek a bíróság tábláján kifüggesztését követő naptól számítatik.

Kelt Nagy-Röczén, 1894. évi április 4.

Ecseghy József, kir. bírósági végrehajtó.

Hirdetmény.

A méhi négy örlő és egy törökerékre épült **sajóvízi malom**, malom-épületekkel, kerttel; — továbbá a **runyai két örlő**, egy törő és egy kásaörlő kerékre épült **turóc-vízi malom**, a hozzá tartozó épületekkel, kerttel és réttel **1894. évi május hó 1-ső** napján délelőtt 9 órakor Méhiben, folytatólag Runyában a hely színén önkéntes nyilvános árverésen örök áron el fognak adatni, hová a venni szándékozók tisztelettel meghívtnak. A feltételek alólirottánál megtekintethők Tornallyán.

TORNALLYAY ÁRPÁD,

1—2

gyám.

Hirdetmény.

687. sz. — A rimaszombati kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy **Ferenc Eszter, Julianna és Amália** végrehajtatonak **Varga Imre, Erzsébet, Mária, Bodnár Rozália és Mária ezakói lakosok mint Varga János örökösai** végrehajtást szenvedők elleni 100 frt tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a rimaszombati kir. törvényszék terüle én levő Czakó községben fekvő a czakói 66 számú tjkvben A. 1 — 23. sorsz. a ingatlanból és erdő-legelő illetményből Varga Jánost illető három tizennyolcad (3/13) rész jutalékára az árverést 1304 frt 50 krtban ezennel megállapított kiküldési árba elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1894 évi június hó 8-ik napján d. e. 10 órakor Czakó községben a bíró házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiküldési áról is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10 %-át vagyis 130 frt 45 krt. készpénzben, vagy az 1881: LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t.-cz. 170. § a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Rimaszombat, 1894. évi január hó 31-én.

A rimaszombati kir. törvényszék mint könyvi hatóság.

Aldorffer, kir. tszki bíró.

Meghívó.

A csizi jód-, bróm-forrás fürdő részvénytársaság rendes évi közgyűlését Csizben folyó **1894. évi május hó 1-ső** napján délelőtt 9 órakor tartja meg.

A gyűlés tárgya lesz:

1. Az igazgatóság évi jelentése.
2. A felügyelő bizottság évi jelentése.
3. A mérleg megállapítása.
4. Esetleges indítványok feletti intézkedés.

Csiz, 1894. ápril hó 15.

Az igazgatóság.

(Kítűnő találmány) a Zacherlin-folyadék, melylyel mindazon helyeken, a hol a por nem tapadhat oly jól vagy hatolhat be, a fém megsemmisítése meglepően gyors és biztos módon érhető el.

A Zacherlin-folyadék ennél fogva különösen a poloskák, bolhák és tetvek **ivadékának** kiirtására alkalmas, melyek hasadékokban, eresztékekben és padlóknban vagy az állatok irhájában fészkeltek be magukat. Zacherlin-porral **együttesen** alkalmazva ezen találmány nemesak a **leggyorsabb**, hanem a legtartósabb eredményt is nyujtja a férgek **minden** fajtája ellen, bárhol is tartózkodják az.

A **Zacherlin-folyadék** 25 kros vagy 1 frtos palackokban az anélkül is ismeretes Zacherlin-raktárakban vásárolható.

A gyakorlati alkalmazáshoz az e czélra szerkesztett porlasztó (1 forintoként) szükséges.

A magyar általános köszén bánya részvénytársulat,

Budapest, V., bálvány-uteza 8.

ajánlja a t. cz. gőzmalmoknak, szeszgyáraknak és egyéb iparvállalatoknak, valamint a küszöbön álló **cséplési idényre** a gazdaközönség és eséplőgéptulajdonosoknak kítűnő minőségű

akna, koczka- és darabos szenét ccenteri, királdi stb. bányáiból

legjutányosabb áron, egész kocsirakományokban, minden állomásra szállítva.

1—6